

V SREDIŠČU POZORNOSTI

ŠE ENKRAT:

• Komu • gorijo • sveče?

V prejšnji številki smo v članku »Komu gorijo sveče?« pisali o razmerah na gimnaziji Šentvid. Navedli smo nekatera dejstva, izjave in dogodke, ki so se odvijali v času poučevanja Ota Vilčnika na tej gimnaziji, kot tudi o dogodkih ob njegovi odstranitvi. Pisali smo o poteku razprave in o reakcijah ostalih, tako dijakov, kot tudi nekaterih profesorjev. Reakcionarnost je šla včasih tako daleč, da so prižigali profesorjem komunistom sveče itn. Pritiski pa so bili tudi na dijake. O teh pritiskih na priče, ki so bili prav grozni, bomo nekaj zapisali danes.

PRITISKI NA PRIČE

Pri pritiskih na priče se je očitno že kar organizirana reakcija nam nasprotnih in tujih sil lotila kriminalnih metod, ki jih zasledimo v pogrobnih kriminalkah o dogajanju v zahodnjakem podzemlju.

Nekatere profesorje komuniste so klicali neznanci po telefonu ves čas »afere« Vilčnik in jim grozili s smrtjo, jih obkladali z žaljivkami kot npr. komunistične svinje itn. in jim sploh grozili z vsem najslabšim in najhujšim. To se je kar ponavljalo, namen je bil več kot očitno: psihološki pritisk. Za tako obliko pa so se odločili neznanci očitno tudi pri dijakih.

Nekateri dijaki so dobivali grozilna pisma, pa tudi anonimne telefonske pozive. Žrtve teh dejanj so bili zavedni dijaki, ki se niso mogli sprijazniti z nesprejemljivimi izvajanjem Ota Vilčnika in ki so podpirali njegovo odstranitev z odgovornega poklica pedagoškega delavca. Kdo je stal za vsem tem? Jasno je, da ni šlo za spontanost, temveč za organiziran izpad sil, ki nas skušajo že ves čas po vojni ovirati pri razvijanju našega socialističnega sistema. V nekaterih akcijah so sodelovali tudi dijaki, saj so se te sile očitno poslužile nekaterih labilnih dijakov in jih zapeljele tako daleč, da so se spuščali v kriminalne vode. Zapeljevanje mladih k nečemu takemu pa je še hujši zločin kot sama dejanja, ki so jih počeli, saj je to ne le izkoriščanje, temveč tudi onemogočanje mladega človeka. Tudi to je gotovo po volji tistim silam, ki so jih za to organizirale.

PETICIJA

Tako je skupina dijakov, ki z zadevo ni bila povsem seznanjena oziroma je bila popolnoma napačno spoznana z dejstvi, šla tako daleč, da so napisali peticijo oziroma odprto pismo s podporo Otu Vilčniku, vendar so jo seveda takoj umaknili, ko so izvedeli za pravo stanje. To kaže na razmere, ki so vladale, saj so nekateri želeli prikazati vse to tako, kot da se dijaki potegujejo za svojega reakcionarnega profesorja Ota Vilčnika. Prav tako je bilo govora o štrajku, s čimer sicer ni bilo nič, so pa napisali dijaki po zidovih različne parole v korist Vilčnika in proti nekaterim njegovim nasprotnikom v profesorskem zboru.

POJASNILO

V 102. številki Javne tribune sem na 8. strani v članku »Komu gorijo sveče?« zaradi točnejšega poročanja povzel nekaj izjav iz zapisnikov različnih sej in sestankov. Med drugim sem omenil tudi Suzano Čurin, pri čemer pa se mi je zgodila neljuba pomota, kajti izjavo, ki je bila zapisana kot njena, je v resnici dala na zapisnik druga priča (Helena Poženel) na sodni obravnavi proti Otu Vilčniku. Izjava, ki jo je dala Suzana Čurin na sodišču kot priča, je bila popolnoma drugačna.

Za neljubo pomoto se prizadeti vljudno opravičujem.

Milovan Dimitrić

Pri vsem tem pa je bilo udeleženih le malo dijakov, skupinica kakšnih šestih, sedmih, medtem ko se je večina gimnazijcev spoznala s pravo stranjo zadeve.

Ko so dijake seznanili z vsemi dejstvi, so ugotovili, da nimajo prav in je njihovo delovanje prenehalo. Kdo je vplival na dijake, je težko dokazati. Dijake so nekateri skušali čim bolj enostransko informirati, z njimi pa se je npr. sestel celo bivši ravnatelj, jim tolmačil dogodke ter bral ugotovitve posebne komisije, ki je raziskovala razmere na gimnaziji Šentvid — vse to brez vednosti kolektiva.

Kdo je poškodoval kip tovariša Tita v gimnazijski avli, zaenkrat vsaj uradno še ni znano. Poškodba je sovpadala z dogodki v zvezi z Vilčnikom, jasno pa je, kdo je v to vmešan...

ESESOVSKE METODE

Vrhunec vsega pa je predstavljalo mučenje dijakinje, ki so ga po esesovskih metodah uprizorili neznanci. Mučili so dijakinjo, ki je nastopila proti Vilčniku, ko je spoznala njegovo delovanje z vseh strani, čeprav ga je prej zagovarjala. Maščevanje je bilo resnično zve-

rinsko in je lahko v čast vsakemu klavcu iz vrst te ali one teroristične organizacije. Kaj se je zgodilo dijakinji — recimo ji N. N.

V času razpletanja »afere Vilčnik« je N. N. dobila v poštnem nabiralniku pismo z naslednjo vsebino: »Nagovarjaj svoje sošolce proti Kordiču, Malnarju in njima podobnim (navedeni komunisti, ki so nastopali proti Vilčniku — op. pisca). Če tega ne boš naredila, se ti lahko zgode hude stvari. Bodi pametna, dokler je še čas. Pisma ne pokaži nikomur. Navadno ubogajo pametni ljudje.« Pismo je bilo sestavljeno iz črk, izrezanih iz časopisa, N. N. si pisma ni upala nikomur pokazati in ga je varno skrila. Kmalu je dobila še drugo grozilno pismo, ki pa je bilo tiskano s letasetom. Dekle se je sedaj že krepko ustrašilo, posebej še, ker so sošolke klicali ponoči po telefonu in jo strašili. Kakšen »greh« je storila N. N.? Pravzaprav je prej celo zagovarjala Vilčnika, dokler ni spoznala njegovega pravega obraza. Nato pa je povedala, kako si je skušal pridobiti dijake v zadnjem času, ko je postopek že tekel. Dajal je le odlične ocene, dijaki pa so se morali naučiti le dve strani in še sami so si lahko izbrali, kaj bodo odgovarjali. Namen tega je jasen. Ker pa je N. N. to povedala, so nekateri menili, da je to odpadništvo in so jo sklenili kaznovati na zverinski način.

TO JE ZATO, KER NE UBOGAŠ!

Nekega dne je našla N. N. med tretjo uro v knjigi listek z naslednjo vsebino: »Pridi danes zvečer po pouku v bližino osnovne šole Riharda Jakopiča v Šiški po poti mimo občine Šiška, hodi po Derčevi ulici mimo šole. Ničesar se ne boj.« Pismo je bilo načrčevano, vendar grozljivo. N. N. je o tem obvestila profesorico, ki jo je opozorila, naj se pazi, vendar je ta njen pomenek, ki je bil na hodniku, očitno nekdo opazil. To pa je bil znak za dokončno obsodbo.

N. N. se je bala in je zato le sklenila, da skrivnostnega pisca uboga. Naredila je usodno napako. Ko je, kot običajno, hodila gledajoč v tla mimo grmovja ob šoli, jo je nenadoma iz grma zagrabil neznančeva roka preko ust, druge roke pa preko ramen in oči. Oči so ji zavezali z ostrim blagom v obliki pasu. Potegnili so jo v grm, kjer ji je eden od napadalcev držal roko na ustih, drugi ji je zvijal roke na hrbtu in nato so jo vlekli po travi, kamenju, trdih tleh, pločniku, preko rahle vzpetine, kjer se je nedaleč slišalo avtomobile in nato končno obstali. Medtem je bila že vsa

(Nadaljevanje na 15. strani)

Kje so meje, ko objestnost že zaide na področje kriminala?

KINO

Najprej drobna (pa ne tako nepomembna) informacija, namenjena šišenskim — in vsem drugim — ljubiteljem filma: tudi dvorana kina Šiške bo letos spremenila svoj zunanji (pravzaprav notranji!) videz. Prenovljena bo. Dobila bo nov sedežni razpored, nove in mehkeje stole, drugačno barvno uglasitev. V zgornji čakalnici bo najbrž urejena intimna »cafeteria« in še kaj takega bo, kar bo marsikoga navdušilo. Seveda pa bo moral biti ustrezen tudi filmski spored, kar pa je stvar, o kateri bomo še poročali.

V marcu si bodo naši bralci lahko ogledali v kinu ŠISKA najprej zanimivo in razgibano angleško kriminalko **HOLANDSKA ZVEZA**, režiserja Geoffreya Reevea, v katerem igra eno glavnih ženskih vlog naša simpatična znanca iz »Mesteca Peyton« — Barbara Parkins. To je film, ki predstavi agenta Interpol Paula Shermána z nalogo, da v Amsterdamu odkrije mrežo tihotapcev mamil. Opozorjamo zlasti na zadnjih 30 minut filma: razburljiva dirka dveh motornih čolnov po znamenitih amsterdamskih kanalih. **PUSTOLOVCA V ZRAKU** je naslov italijanskega filma (Terence Hill, Bud Spencer). Predstavi zgodbo dveh veselih pustolovcev, ki si s starim, odsluženim letalom služita kruh v odročnih južnoameriških pokrajinah in se lepega dne zapleteta v nakane nevarne tolpe. Režiser Buzz Kulik je ustvaril ameriško kriminalko **SHAMUS — SLA PO NEVARNOSTI**: zasebnega detektiva Shamusa McCoya je najel bogataš Hume, da bi poiskal ukradene dragulje in morilca Papasa. Igrata pa Burt Reynolds in pa znana ameriška igralka »novega vala« Dyan Cannon. Znani ameriški režiser Sidney Pollack se je lotil tudi vojne tematike: njegov zadnji film ima naslov **GRAJSKI STOLP** in nas postavi v čas pred koncem zadnje vojne. Glavno vlogo v tem filmu igra priljubljeni igralec »stare garde« Burt Lancaster. Ljubitelji pustolovskih zgodb iz očarljivih povesti Jacka Londona bodo prišli na svoj račun. Nemški barvni pustolovski film **KLIC ČRNIH VOLKOV** je kot nalašč zanje. Ljubiteljem kavbojk bo konec marca zaigral sicer že stari, a še vedno popularni John Wayne v amerškem filmu **RO-PARJI VLAHA**, režiserja Burt Kennedyja.

(Nadaljevanje s 14. strani)

opraskana, nogavice strgane in seveda na moč prestrašena. Opazila pa je le nekatere značilnosti napadalcev, ki jih UJV podrobno raziskuje. Na cilju je dekletu neobičajno globok glas rekel: »To je zato ker ne ubogaš«. V tistem trenutku je N. N. začutila neznosne bolečine na dlaneh. Na dlaneh so ji ugašali ti kriminalci cigaretne ogorke. Petkrat so to storili, nakar so jo izpustili. Traku dekletu ni moglo takoj strgati, ker se je spletel z lasmi. Medtem so neznanci zbežali.

BOMO NA TO POZABILI?

Ko se je dekletu rešilo pasu, je opazila, da je pod smučarsko skakalnico v Šiški. Odšla je domov in najprej vso zadevo zamolčala, nato pa je odšla k zdravniku in vse povedala. Najprej se je seveda bala, vendar je spoznala, kaj je njena dolžnost. Pomagati mora odkriti te kriminalce, ki so se ji skušali maščevati zaradi njene poštenosti.

Taki zločinski napadi kažejo, da vsa zadeva na gimnaziji Sentvid le ni bila neljubi nesporazum. Očitno je, da so se napredne sile s komunisti profesorji in komunisti dijaki na čelu, s komitejem OK ZKS Ljubljana-Šiška tokrat spopadli z organizirano reakcijo. Tak spopad pa je nujen, za takšne temačne sile v naši družbi ni prostora...

Milovan Dimitrič

Start 20. marca

Skupščina občine Ljubljana-Šiška je s svojim sklepom 27. junija lanskega leta namenila območje SS-10 Draveljska gmajna usmerjeni stanovanjski gradnji najemniških stanovanj ter si s tem zagotovila pravico do udeležbe na natečaju solidarnostnega sklada. Prejela je kredit v višini 33.000.000 dinarjev in sklad za komunalno urejanje zemljišč je že pridobil vso potrebno urbanistično dokumentacijo ter tudi že začel urejati zemljišče.

Odborniki šišenske skupščine so na zadnji seji obravnavali besedilo samoupravnega sporazuma, s katerim se bodo podpisniki (občina Šiška, sklad za komunalno urejanje zemljišč, zbor vlagateljev ter Dom in Standard-Invest) dogovorili o načinu reševanja tistega dela srednjeročnega programa stanovanjske gradnje v naši občini, ki se bo realiziral v usmerjeni gradnji stanovanj v obdobju do 30. junija 1976. Predvidevajo, da se bo gradnja lahko pričela 20. marca letos, s čimer bi ta, prvi cilj (443 stanovanj, večinoma eno- in dvosobnih), vsaj delno razsvetlil perspektive tistih približno 3000 šišenskih občanov, ki so trenutno v stanovanjski stiski.

Zakaj zamuda

V eni prejšnjih številčk smo objavili vest, da bodo tudi v Gospodinjki ulici naposled zapeli buldožerji, toda nekaj mesecev je minilo in vse je še tiho. Prejeli smo nekaj pisem nestrpnih prebivalcev te šišenske ulice in odstopili smo jih oddelku za gradbene in komunalne zadeve skupščine občine Šiška. Tokrat objavljamo njihovo pojasnilo:

»Na predlog krajevne skupnosti Zgornja Šiška je bila v letu 1972 med drugim programirana iz sredstev posebnega računa prispevka za uporabo mestnega zemljišča tudi zunanja ureditev kompleksa ob Gospodinjki ulici. Sklad za komunalno urejanje zemljišč občine Ljubljana-Šiška je prevzel nalogo oskrbeti potrebno investicijsko tehnično dokumentacijo. Glavni projekt je izdelal Splošni projektivni biro Ljubljana pod št. 153/72 v juliju 1972.

Ker v letu 1972 Skladu za komunalno urejanje zemljišč ni uspelo pridobiti h glavnemu projektu potrebnih soglasij pristojnih organov in organizacij, je bila navedena investicija ponovno programirana v letu 1973 v znesku 500 tisoč din.

Glavni projekt zunanje ureditve obsega zunanjo ureditev pred bloki in rekonstrukcijo cest. V okviru zunanje ureditve in rekonstrukcije cest je bil izdelan tudi projekt javne razsvetljave.

Predračunski stroški zunanje ureditve kompleksa ob Gospodinjki ulici znašajo po projektu 561.282 dinarjev.

Upravni organ je za navedeno investicijo izdal lokacijsko dovoljenje dne 12. 11. 1973. Na lokacijsko odločbo so se pritožili bolnišnica »Petra Držaja«, ing. Sraka, Ljubljana, Scopolijska ul. in Janez Križaj, ker da so s tem projektom prizadeti njihovi zemljiški interesi. Dne 19. 12. 1973 je bil na skupščini občine Ljubljana-Šiška sklican skupen sestanek s predstavnikom bolnišnice »Petra Držaja«, kjer je bil dosežen sporazum, s katerim se skupščina občine Ljubljana-Šiška obvezuje, da bo postavila leseno ograjo na novi parcelni meji. Glede pritožbe ing. Srake in tov. Križaja pa so projekt korigirali tako, da ne bodo prizadeti njihovi zemljiški interesi in sta že pismeno izjavila, da odstopata od pritožbe.

Oddelek za gradbene in komunalne zadeve skupščine občine Ljubljana-Šiška je 21. 1. 1974 izdal gradbeno dovoljenje za zunanjo ureditev kompleksa ob Gospodinjki ulici. Medsebojna pogodba s izvajalcem cestnogradbenih del je podpisana.

Zaradi zimske sezone, ki onemogoča kvalitetno gradnjo, se bodo gradbena dela začela takoj, ko bodo dani pogoji za gradnjo

„Cirkus“ v Medvodah

Ze vrsto let v Medvodah ni bilo cirkusa, končno smo ga le dobili. Ni bil čisto pravi cirkus, bil pa je Veseli tobogan. Ne, ne, nič ni bilo narobe z Veselim toboganom. Kadar nastopajo otroci, sploh ne more biti nič narobe, saj so otroci vedno pristni in pristrčni. Veseli tobogan pa je zato, da otroci pokažejo svojim vrstnikom, kaj znajo in zmorejo. Tudi organizatorju vsa čast. Cirkus so organizirali odrasli gledalci.

Frizerji so bili dva dni pred Veselim toboganom polno zaposleni, pa ne s friziranjem otrok. Mamice, tete, babice so si pri frizerju kljuko podajale, za kljuko na vratih kino-dvorane pa so prijele že uro pred pričetkom Veselega tobogana.

Dvorana sprejme pod streho kar precej občanov, samo ne vseh. V dvorano pa bi lahko šli prav vsi otroci, če bi starejši ostali zunaj. Pravica je bila seveda zopet na strani močnejšega in precej otrok je ostalo zunaj. Mamice, tete, babice, očki, strici in dedje se ne morejo vsak dan postavljati pred televizijsko kamero. Mogoče je kameranovo pozornost vzbudila mamina frizura ali skrbno urejeni očetovi zalisci in brki? Ni vsak dan v Medvodah Veselega tobogana, večkrat na leto pa so v kino-dvorani zbori volivcev in javne razprave. Samo takrat ni televizije in dvorana je običajno polprazna.

Kadar ugotovljamo, zakaj se ljudje ne udeležujejo zborov volivcev in javnih razprav navajamo, da je temu kriva neurejena dvorana. Res je, dvorana ni najbolj primerna, toda na Veseli tobogan je kljub temu prišlo toliko odraslih ljudi.

Škoda, da krajevna konferenca SZDL ne more prenašati zbora volivcev ali javne razprave po televiziji. Prav gotovo bi bila dvorana vedno polna.

B. F.

Izid žrebanja:

1. nagrada v znesku 150 din, Kožar Nina, Celovška 225-c, Ljubljana;
2. nagrada v znesku 100 din, Bitenc Zala, Ane Zihlerl 6, Ljubljana;
3. nagrada v znesku 50 din, Josipina Novak, Šišenska 8, Ljubljana.

PRAVILNA REŠITEV NAGRADNE SLIKOVNE KRIZANKE

SKUPŠČINA, pridelek, Šiška, oda, O, KA, gned, Belgija, obale, čelada, IT, Am, I, Anak, domovi, Nana, amin, rej, ego, S, Al, ena, E, Abadan, s, TNT, RNR, met, m (n), Tahiti, L, Si, A, C, Zagreb, Kn, Guevara, Talis, Aon, Jalta, IPK.

V prejšnji številki smo prvič objavili nagradno križanko, katera vam, po poslanih rešitvah sodeč, ni delala težav pri reševanju. Prejeli smo kar 193 rešitev, predvsem iz Ljubljane, toda pisma so prispela tudi iz Novega mesta, Celja, Višnje gore, Šoštanj, Skofje Loke in Kranja.

Zal nam je ponagajal tiskarski skrat, saj je zamenjal črke abecede (15. namesto 14.), toda to smo upoštevali pri žrebanju, za opozorila pa se bralcem lepo zahvaljujemo.